

SZCZEPAŃSKI

ZBIGNIEW SZCZEPAŃSKI

Zbigniew Szczepański urodził się 25 października 1938 roku w Trojanowie (powiat Sochaczew), gdzie ukończył szkołę podstawową i Liceum im. Fryderyka Chopina. W 1956 roku podjął studia na Wydziale Mechaniczno-Technologicznym Politechniki Warszawskiej, które ukończył w 1962 roku. W tym samym roku rozpoczął pracę na Wydziale Łączności Politechniki Warszawskiej w charakterze asystenta, a w 1964 roku starszego asystenta w Zakładzie Konstrukcji Telekomunikacyjnych i Radiofonii. W 1971 roku obronił z wyróżnieniem swoją pracę doktorską dotyczącą wymiany ciepła w urządzeniach elektronicznych i został powołany na stanowisk adiunkta w Katedrze Technologii Sprzętu Elektronicznego, a po reorganizacji uczelni w Instytucie Technologii Elektronowej.

Od tego czasu jego zainteresowania zawodowe zaczęły koncentrować się na technologiach mikroelektronicznych, w szczególności technologii cienkowarstwowej i grubowarstwowej, pod kątem ich zastosowania w mikrofalowych układach scalonych. Aktywność zawodowa w tym obszarze znalazła uznanie i potwierdzenie w przyznaniu mu wielu nagród, wyróżnień i patentów, w szczególności wyróżnienia Wiceprezesa Rady Ministrów (1987) „za szczególne osiągnięcia w dziedzinie nauki i wdrażania postępu technicznego”. Zbigniew Szczepański był autorem wielu oryginalnych rozwiązań technologicznych, takich jak opracowanie zmodyfikowanej technologii grubowarstwowej do zastosowań w mikrofalowych hybrydowych układach scalonych, technologii

grubowarstwowych zminiaturyzowanych zespołów biernych czy niezawodnej technologii montażu bezdrutowego dla mikrosystemów elektronicznych. Jego bardzo duża aktywność i zainteresowanie zaawansowanymi technikami mikromontażu (uczestnictwo w zagranicznych kursach doszkalających) zaowocowały tym, że stał się znanym i cenionym fachowcem w dziedzinie tzw. *electronic packaging technology*, która w ostatnich latach nabrała szczególnego znaczenia, zyskując rangę tematu strategicznego dla konstruktorów i technologów mikroukładów i mikrosystemów elektronicznych.

Zbigniew Szczepański opublikował ponad 125 artykułów naukowych i dwa patenty, nie licząc wielu publikacji popularno-naukowych. Uzyskał wiele nagród i wyróżnień za osiągnięcia naukowe, obejmujące wyróżnienia na międzynarodowych konferencjach naukowych oraz przyznane Nagrody Rektora (1979, 1981, 1987, 2008).

Już na początku swojej działalności dydaktycznej Zbigniew Szczepański dał się poznać

Słowa kluczowe

- technologie mikroelektroniczne
- zaawansowane techniki montażu
- czujniki pomiarowe
- mikrosystemy

S

jako wyróżniający się nauczyciel akademicki, bardzo lubiany przez studentów i ceniony przez nich za bardzo duże zaangażowanie w wykonywaną pracę, sposób prowadzenia zajęć i serdeczny stosunek do studentów. Opracował i prowadził kilka oryginalnych wykładów i laboratoriów, jak np.: wykład monograficzny z „Wybranych zagadnień z technologii układów scalonych” (1974–1976), wykład z „Wybranych zagadnień mikromontażu i hermetyzacji” (1976–1982), wykład z „Technologii materiałów i materiałoznawstwa elektronicznego” (1973–1980), wykład i laboratorium z „Podstaw technologii elektronicznej” (1990–1996), wykład i laboratorium z „Hybrydowych układów scalonych” (1998–2004) oraz wykład i laboratorium z „Grubowarstwowych czujników pomiarowych” (1999–2004). Dzięki swoim dużym zdolnościom organizacyjnym i współpracy z przemysłem zdołał zorganizować w trudnym okresie finansowania uczelni technicznych laboratorium technologiczne, wyposażone w urządzenia nieodpłatnie przekazane z przemysłu. Umożliwiło to zainicjowanie nowego kierunku kształcenia, jakim jest mikroelektronika hybrydowa, w miejsce wykładanych wcześniej zagadnień związanych z technologią mechaniczną. Laboratorium to dzięki staraniom Zbigniewa Szczepańskiego zostało w ostatnim okresie wyposażone w nowoczesne urządzenia technologiczne, unowocześniając w ten sposób zarówno bazę laboratoryjną, jak i stwarzając dodatkowe możliwości w realizacji czujników pomiarowych i mikro-systemów.

Opracował osiem skryptów akademickich, jeden podręcznik *Technologia materiałów i materiałoznawstwo dla elektroników* (2007). Był kierownikiem 48 prac magisterskich i inżynierskich, z których 20 zostało ocenionych na bardzo dobrze. Za swoją pracę dydaktyczną był wielokrotnie nagradzany Nagrodą Rektora Politechniki Warszawskiej (1973, 1975, 1983,

1987, 1989, 1994) oraz Nagrodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (1974, 1979). Został również odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi za 20-letnią wyróżniającą się pracę pedagogiczną (1982), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (2009) oraz Odznaką „Zasłużony dla Politechniki Łódzkiej” (2010), gdzie od wielu lat prowadzi wykłady z „Konstrukcji i technologii hybrydowych układów scalonych”, pomagając jednocześnie w organizacji nowych zajęć dydaktycznych i dzieląc się jednocześnie swoim bogatym doświadczeniem zawodowym.

Zbigniew Szczepański przejawiał też bardzo duże zdolności organizacyjne, kierując przez wiele lat zespołem dydaktycznym i badawczym oraz uczestnicząc w gremiach pozauczelnianych, spośród których można wymienić aktywny udział w międzynarodowych organizacjach naukowych (International Society for Hybrid Microelectronics, International Microelectronics and Packaging Society). Z nominacji Ministra uczestniczył w komisji odbioru prac naukowo-badawczych, objętych Centralnym Programem Badań Rozwojowych (1987, 1988, 1989), jako przewodniczący podkomisji ds. urządzeń technologicznych. Przez wiele lat brał czynny udział w komitetach naukowych i organizacyjnych międzynarodowych konferencji naukowych: International Society for Hybrid Microelectronics, International Microelectronics and Packaging Society, International Seminar in Precision and Electronic Technology oraz International Symposium on Microelectronics and Microsystems, na których wielokrotnie przewodniczył sesjom tych konferencji. W latach 1997–1998 pełnił funkcję wiceprezydenta polskiej sekcji International Society for Hybrid Microelectronics.

Jego zainteresowania pozazawodowe to narty, podróże, fotografia i film. Jest żonaty, ma dwóch synów i trzy wnusie. Władza czynnie językiem angielskim i niemieckim. Zna także (biernie) język hiszpański i rosyjski.

